Proletari din toate țările, uniți-vă!

Steagul roșu

Organ al Comitetului raional P.M.R. Petroșani și al Sfatului popular raional

Anul XII
XVII Nr. 3408
Miercuri
28 septembrie
1960
4 pag. 20 bani

Cuvîntarea rostită de tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, șeful delegației romîne la cea de-a 15-a sesiune a Adunării Generale a O. N. U.

Domnule președinte,
Stimați delegați,

Permiteți-mi, înainte de toate, să reafirm de la această înaltă tribună deosebita însemnătate pe care poporul și guvernul romîn o atribuie Națiunilor Unite, ca organizație a cărei menire principală este de a asigura dezvoltarea colaborării multilaterale între țări și popoare, de a feri omenirea de calamitățile războiului, de a consolida necontenit pacea. Dezbaterile Adunării Generale a Organizației Națiunilor Unite au trezit chiar de la începutul actualei sesiuni un interes profund în lumea întreagă. Aceasta se datorează faptului că sesiunea noastră este chemată să examineze problemele arzătoare ale vieții internaționale, a căror rezolvare este menită să exercite o profundă înrîurire asupra întregii evoluții a umanității contemporane. Mă refer în primul rînd la problema abolirii sistemului colonial și la cea a înfăptuirii programului de dezarmare generală și completă.

Un alt factor de seamă care imprimă un caracter deosebit actualei sesiuni constă în participarea la lucrările ei a numeroși conducători de state și de guverne, animați de simțul de înaltă răspundere pentru soarta omenirii, pentru perspectivele păcii și ale bunei înțelegeri între popoare. Valoroasa inițiativă întreprinsă în acest sens de șeful guvernului sovietic s-a bucurat de un puternic ecou, în ciuda rezervelor cu care a fost întîmpinată de unele guverne.

Ne îngăduim să exprimăm speranța că aceasta va crea condiții propice pentru examinarea approfundată și soluționarea efectivă a problemelor ce se află în centrul ordinei de zi a Adunării Generale a O.N.U.

Începutul sesiunii a fost marcat printr-un act de mare semnificație: primirea în mijlocul nostru a noilor state africane și a Republicii Cipru, care și-au dobîndit de curînd independența.

În numele poporului și guvernului romîn adresez din toată inima noilor țări independente un călduros salut, expresie a sentimentului de solidaritate cu lupta dreaptă a popoarelor pentru libertate și independență națională.

Apariția noilor state naționale și mișcarea înainte pe care o determină este unul din afluenții largului și puternicului șuvoi al forțelor sociale care imprimă în vremea noastră direcția dezvoltării istorice.

Lărgirea cadrului Organizației Națiunilor Unite o apropie de momentul cînd ea va deveni cu adevărat universală, contribuind la întărirea autorității și eficacității ei. Creșterea numărului statelor africane în O.N.U. este privită însă cu răceală de anumite cercuri din Occident, ceea ce reflectă starea de spirit a acelui grup de state care este preocupat să-și mențină poziția dominantă în O.N.U. O asemenea concepție nu are nimic comun cu principiile O.N.U. și cu atît mai puțin cu sarcina pentru care a fost creată: apărarea păcii și securității internaționale.

Carta O.N.U. a fost elaborată pentru a servi interesele tuturor statelor, conținînd acele principii care trebuie să stea la baza acțiunilor lor comune în vederea menținerii păcii și securității, dezvoltării relațiilor prietenești între națiuni, realizării cooperăriri internaționale.

Romînia, ca și celelalte state socialiste, privește O.N.U. ca organizația internațională al cărei prestigiu și eficacitate vor fi cu atît mai mari cu cît ea va reflecta mai fidel tabloul lumii contemporane. Noi ne-am călăuzit și ne călăuzim de ideea că respectul pentru Cartă este o condiție vitală pentru O.N.U. și că, mai devreme sau mai tîrziu, tot la concluzia că interesele păcii cer ca principiile Cartei să nu fie sacrificate pe altarul unor interese înguste sau de moment.

Nu putem să nu observăm însă că atitudinea guvernului S.U.A. și a aliaților săi în problema recunoașterii drepturilor Chinei și a admiterii Republicii Populare Mongole în O.N.U. este ghidată de calcule și interese străine de Cartă.

Este inadmisibil ca în importanta problemă a recunoașterii drepturilor marelui popor chinez, o mare organizație internațională ca O.N.U. să fie subordonată intereselor unui stat sau ale unui grup de state.

Lipsirea O.N.U. de aportul uneia dintre marile puteri, Republica Populară Chineză, împiedicare sistematică a marelui popor chinez de a-și ocupa locul legitim la O.N.U. constituie una din cele mai grave lovituri date prestigiului acestei organizații și eficacității ei în îndeplinirea sarcinilor trasate de Cartă

Pentru a-și putea îndeplini măreața ei misiune istorică — de a feri omenirea de cataclismul unui război distrugător, O.N.U. trebuie să devină o organizație cu adevărat universală în care toate statele și popoarele să știe că au un reazim sigur, un arbitru drept și nepărtinitor, un organism care, prin însăși compoziția și structura lui, să fie fidel marilor principii înscrise în Cartă.

Domnilor delegați,

Importanța pe care guvernul romîn o acordă actualei sesiuni a Adunării Generale decurge, în primul rînd, din faptul că în cadrul ei urmează să fie dezbătută problema centrală a vieții internaționale contemporane — problema dezarmării. De rezolvarea acestei probleme depinde în ultima analiză, dacă omenirea va avea de îndurat suferințele fără margini ale războiului nuclear sau dacă va fi izbăzită de ele. Propunerea Uniunii Sovietice de a se înfăptui dezarmarea generală și completă corespunde nobilei năzuințe a omenirii de a se inaugura în dezvoltarea societății umane o eră nouă în care războaiele să rămînă definitiv de domeniul trecutului, iar oamenii să poată folosi în întregime resursele planetei noastre și propriile lor energii, pentru a crea o lume în care să fie lichidate pentru totdeauna înapoierea, sărăcia și foametea, să înflorească relațiile pașnice, de colaborare rodnică și prietenie între țări și popoare.

În zilele noastre, nu mai e cu putință ca vreun stat oriunde ar fi situat și oricare ar fi puterea lui militară și economică, să împingă omenirea într-un conflict armat fără a suferi el însuși consecințele. De asemenea nu este de conceput ca în cazul unei astfel de conflagrații, vreun popor, indiferent dacă ar fi sau nu beligerant, să poată evita efectele funeste ale acesteia. De aici rezultă că lichidarea mijloacelor pentru dezlănțuirea și ducerea războiului a devenit o problemă care privește direct toate statele.

Adunarea Generală a O.N.U. constituie deci forul cel mai potrivit pentru a elabora modul în care să se înfăptuiască țelul comun — dezarmarea generală și completă.

Ca unul dintre membrii Comitetului celor zece state pentru dezarmare, guvernul romîn a examinat cu cea mai mare atenție această problemă și, cu permisiunea dv., voi expune pe scurt adunării unele concluzii ce se impun.

Mai întîi țin să reafirm de la această tribună că deși noi nu subestimăm obstacolele și dificultățile care stau în calea dezarmării generale și complete, considerăm că ele pot fi învinse dacă și puterile occidentale vor da dovadă de luciditate și realism.

În Occident se aud glasuri că dezarmarea generală ar fi „o utopie"; „o himeră", așa cum s-a pronunțat unul dintre antevorbitori. Dar este oare utopie a analiza curajos situația primejdioasă la care a ajuns omenirea prin faptul că există astăzi suficiente bombe atomice și cu hidrogen pentru a distruge civilizația umană, și a trage concluzia — singura logică și înțeleaptă — că cea mai sigură metodă de a evita un asemenea cataclism este însăși distrugerea radicală și completă a mijloacelor care îl pot produce?

Este oare mai „realist" a continua cursa nebună a înarmării atomice și a stoca mereu bombe, din care una singură poate distruge un oraș din categoria celor mai populate din lume? Este oare „realist" a ține în aer permanent sute de bombardiere încărcate cu bombe nucleare și a le trimite în misiuni de patrulare, creînd astfel primejdia izbucnirii unui război, ca urmare a unei neglijențe sau a unui act iresponsabil?

Dezarmarea generală și completă, aprobată unanim de Adunarea Generală a O.N.U., a fost pusă la ordinea zilei ca o sarcină urgentă și vitală, care cere neapărat să fie rezolvată.

Dar în ciuda recomandărilor rezoluției O.N.U. și în ciuda eforturilor statelor socialiste în Comitetul celor zece de a angaja negocierile pe o linie constructivă, partenerii noștri au manifestat o atitudine negativă, făcînd imposibilă continuarea negocierilor. Repetatelor străduințe ale U.R.S.S. și celorlalte state socialiste de a merge în întîmpinarea părții occidentale, reprezentanții S. U. A. și ai aliaților lor le-au răspuns prin refuzul de a negocia un tratat de dezarmare generală și completă și printr-o serie de tactici obstrucționiste care demonstrau în fond lipsa de dorință de a trece la înfăptuirea sarcinii trasate prin rezoluția Adunării Generale. Este evident că țările socialiste nu puteau accepta transformarea tratativelor într-un paravan pentru intensificarea cursei înarmărilor și într-un mijloc de inducere în eroare a opiniei publice internaționale, care urmărea tratativele acestea cu speranța că ele vor duce la rezultate pozitive concrete. Noi socotim că impasul la care au fost aduse negocierile de dezarmare, datorită poziției negative a părții occidentale, poate și trebuie să fie depășit.

Tocmai aceasta este sarcina Adunării Generale. După părerea delegației romîne prevederile fundamentale ale tratatului pentru dezarmarea generală și completă propuse la această sesiune de șeful guvernului sovietic, N. S. Hrușciov, constituie o bază serioasă pentru o abordare concretă și constructivă a problemei și permite Adunării Generale să găsească ieșirea din impas.

Pentru a judeca sinceritatea și eficacitatea planurilor sau propunerilor de dezarmare aflate în fața Adunării, un criteriu primordial a fost și rămîne efectul pe care punerea lor în aplicare l-ar avea asupra cursei înarmărilor.

În această privință poziția S.U.A. își găsește expresia în declarațiile conducătorilor și generalilor americani că S.U.A. trebuie „să cîștige o poziție de forță", idee care revine ca leit-motiv în toate declarațiile menționate.

În practică această atitudine s-a tradus și se traduce printr-o intensificare și mai mare a cursei înarmărilor.

Nu este oare clar că dacă acesta va fi și pe viitor cursul pe care îl vor urma S.U.A., va fi greu, dacă nu imposibil, să se abordeze în mod constructiv și pozitiv problema dezarmării?

Rezultă că Adunarea Generală trebuie să-și însușească acele propuneri de dezarmare a căror aplicare are drept rezultat încetarea imediată a cursei nebunești a înarmărilor și să considere necorespunzătoare acele propuneri care, aplicate fiind, ar duce la desfășurarea nestingherită a cursei înarmărilor.

După părerea guvernului romîn, un merit principal al propunerilor sovietice de dezarmare constă tocmai în faptul că traducerea lor în viață ar pune frînă imediat cursei înarmărilor și ar îndrepta lucrurile spre reducerea armamentelor și forțelor armate, spre eliminarea lor. Semnarea unui tratat de dezarmare generală și completă care ar prevedea desființarea tuturor forțelor armate și interzicerea restabilirii lor sub orice formă, interzicerea și distrugerea tuturor stocurilor de arme, încetarea producției oricărui gen de arme, inclusiv arme atomice, cu hidrogen, chimice, bacteriologice și alte tipuri de arme de exterminare în masă, distrugerea tuturor mijloacelor de transportare a armelor nucleare la țintă, lichidarea tuturor bazelor militare străine, abolirea serviciului militar, a învățămîntului militar, a ministerelor de război și statelor majore, ca și încetarea alocării de fonduri bugetare pentru scopuri militare — toate aceste măsuri, nu numai că ar stăvili cursa înarmărilor, dar ar face și orice efort de înarmare ilegal și lipsit de sens.

Elementul esențial al tratatului propus de U.R.S.S. constă în faptul că el prevede de la începutul intrării în vigoare eliminarea tuturor mijloacelor de transport a armelor nucleare, reducerea forțelor armate, și în special ale S.U.A. și U.R.S.S., la un nivel de 1,7 milioane soldați, lichidarea bazelor străine, interzicerea lansării de rachete cu scopuri militare, obligația de a nu transmite altor state bombe nucleare sau informații pentru producerea lor precum și reducerea corespunzătoare a bugetului militar. Tocmai acest element esențial care operează din primul moment este menit să pună capăt cursei înarmărilor și să ducă la reducerea și distrugerea armamentelor, la reducerea și desființarea forțelor armate.

Care este situația ce s-ar crea din acest punct de vedere prin aplicarea propunerilor S.U.A.?

Studierea atentă a propunerilor americane, inclusiv cea din 27 iunie 1960, arată că pentru prima fază, care nu are un termen limitat, S.U.A. prevăd numai o serie de măsuri de control și inspecție, de studii tehnice, de depozitare a unor armamente pe teritoriul statului respectiv, dar nici o măsură efectivă de reducere a forțelor armate sau de distrugere a armamentelor. Cifra de 2,5 milioane soldați pentru S.U.A. și U.R.S.S. prevăzută pentru prima fază nu are nici o semnificație, deoarece ambele state au trupe sub această cifră.

Să presupunem, de dragul argumentării, că propunerile americane ar fi puse în practică. Ce ar rezulta? Organizația de control ar fi constituită, diferitele comisii tehnice și-ar începe activitatea, controlorii și inspectorii ar începe să voiajeze, iar între timp — și este vorba desigur de o perioadă îndelungată — cursa înarmărilor s-ar desfășura nestingherit și cu avînt sporit.

Trebuie notat că planul american prevede pentru părțile negociatoare încheierea unui tratat numai pentru această primă fază, urmînd ca pentru a doua și a treia fază să se pregătească un proiect care să fie supus unei conferințe mondiale de dezarmare.

Aceasta însă înseamnă că statele semnatare nu vor avea nici o garanție pentru ceea ce va urma după consumarea primei faze, deoarece nu va exista nici un tratat care să angajeze aceste state de a aplica toate măsurile necesare pînă la atingerea obiectivului final: dezarmarea generală și completă.

În aceste condiții nimic nu va putea împiedica un stat sau altul ca după consumarea fazei întîia, adică după ce s-au colectat toate informațiile militare prevăzute în planul american, să acționeze așa cum va crede de cuviință. Doar fiecare va putea spune că tratatul semnat privește numai prima fază și nimic altceva.

Este evident că nu acesta a fost sensul rezoluției unanime privind dezarmarea generală și completă, votată la sesiunea trecută de Adunarea Generală.

Puterile occidentale, care au făcut din control subiectul celor mai variate speculații, s-au eschivat în realitate de la prezentarea unor propuneri serioase în acest domeniu, pe cînd U.R.S.S. a prezentat propuneri concrete și ample privind organizarea amănunțită și sistematică a unui control internațional efectiv al măsurilor de dezarmare, din prima zi, pe fiecare fază și pînă la capătul dezarmării generale și complete.

Propunerile sovietice pentru organizarea controlului internațional efectiv al dezarmării generale și complete demonstrează cu prisosință că U.R.S.S. și celelalte state socialiste, interesate în cel mai înalt grad să se asigure că măsurile de dezarmare sînt scrupulos respectate, fac eforturi pentru a muta discuția despre control, de pe terenul speculațiilor abstracte, pe terenul discuției practice și rodnice — singura metodă care poate scoate o problemă controversată din impas.

Delegația romînă apreciază că documentul sovietic „Prevederi fundamentale pentru un tratat de dezarmare generală și completă" oferă Adunării Generale o bază serioasă pentru discutarea fructuoasă și constructivă a problemei dezarmării la actuala sesiune și își exprimă speranța că aceasta va permite să se ia hotărîri corespunzătoare pentru a promova cauza dezarmării.

Aș vrea să mă asociez mai multor antevorbitori, insistînd asupra încă unui aspect al problemei dezarmării și anume aspectul ei economic legat de problema ajutorării țărilor slab dezvoltate.

Grava rămînere în urmă economică, socială și culturală a multor țări din Asia, Africa și America Latină face parte din contradicțiile cele mai acute ale lumii contemporane. Ea este rezultatul dominației imperialiste, a puterii monopolurilor, a regimului robiei coloniale, care au apăsat vreme îndelungată asupra acestor țări.

Deși în ultimii ani problema ajutorării economice a țărilor slab dezvoltate este mult discutată, situația continuă să rămînă critică. Mai mult, statisticile Organizației Națiunilor Unite arată că venitul pe cap de locuitor al acestor țări în loc să crească a continuat să scadă. Comisia economică a

(Continuare în pag. 2-a)

Cuvîntarea rostită de tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, șeful delegației romîne la cea de-a 15-a sesiune a Adunării Generale a O.N.U.

(Urmare din pag. 1-a)

O.N.U. pentru America Latină a constatat recent că în 1959 economia țărilor din acest continent a fost lovită de o nouă scădere a comerțului și de un declin în producția agricolă pe cap de locuitor, menționînd că tendința de declin este dominantă din 1956 încoace.

Soluția eficace pentru înlăturarea acestor stări de lucruri constă în alocarea resurselor imense ce s-ar elibera, ca efect al dezarmării, pentru a stimula dezvoltarea industrială a țărilor slab dezvoltate din Asia, Africa și America Latină, a moderniza agricultura lor și a spori producția agricolă, a îmbunătăți condițiile de viață ale populației, a da extindere învățămîntului public și ocrotirii sănătății.

Desigur, o condiție imperios necesară a unei astfel de ajutorări este ca ea să nu implice nici un fel de condiții de natură politică, nici un fel de imixtiuni în treburile interne ale țărilor ce urmează să beneficieze de ajutor. El trebuie atribuit în condiții care să ducă la consolidarea independenței politice și economice a acestor țări, la avîntul forțelor lor de producție, la satisfacerea în măsură crescîndă a cerințelor materiale și culturale ale populației lor.

Trăim într-o lume care dispune de bogății imense, de mijloace tehnice perfecționate, în stare să asigure condiții mai bune de viață întregii populații a globului. Eliberarea omenirii de povara tot mai apăsătoare a cheltuielilor militare și a cursei înarmărilor ar deschide calea spre valorificarea într-o măsură tot mai mare a acestor imense posibilități.

Domnilor delegați,

Înfăptuirea țelurilor O.N.U. este inseparabil legată de realizarea aspirațiilor tuturor popoarelor spre libertate și independență, de lichidarea definitivă și radicală a rînduielilor colonialiste. Este timpul ca în conflictul dintre puterile coloniale și popoarele înrobite, O.N.U. să se situeze hotărît și fără rezerve de partea acestora din urmă.

Colonialismul este sinonim cu asuprirea națională și socială dusă la extrem: el evocă imaginea a zeci de milioane de oameni vînduți ca sclavi, închiși în rezervații și lagăre de concentrare, decimați de foamete și boli, ținuți în bezna inculturii.

Colonialismul înseamnă ciopîrțirea arbitrară a unor vaste teritorii, menținerea samavolnică a numeroase state în afara vieții internaționale, crearea unor primejdioase focare de tulburări și conflicte pe plan mondial.

Războiul sîngeros din Algeria, expedițiile de pedepsire din Kenya, cruntul regim de teroare și violență din Angola și Mozambic, răpirea celor mai elementare drepturi umane populației autohtone din Africa de sud, bombardarea din avioane a populației din Oman — toate acestea ilustrează metodele la care recurg colonialiștii pentru înăbușirea luptei drepte de eliberare, plină de vitejie și eroism, a popoarelor care aspiră la libertate.

Colonialiștii s-au dovedit deosebit de iscusiți în jefuirea țărilor coloniale. Este știut că solul și subsolul Africii dispun de avuții nemăsurate — de la uriașele zăcăminte de diamante, uraniu și alte minerale de tot felul, pînă la vastele întinderi de pămînt propice celor mai variate culturi. Dar toate aceste avuții se află în mîinile marilor corporații străine care storc beneficii fabuloase din exploatarea lor și a muncitorilor africani. Chiar statistica oficială arată că rata profitului din investițiile directe ale S.U.A. în Africa în perioada 1947—1954 se cifra anual la 33 la sută față de capitalul investit, ceea ce înseamnă că într-un timp record de numai trei ani capitalul investit este amortizat.

Ca urmare statisticile O.N.U. arată că venitul pe cap de locuitor al unor țări ca Kenya, Uganda, Tanganica, este respectiv de 24,32 și 40 ori mai mic decît în S.U.A. și de aproximativ 14 și 16 ori mai scăzut decît în Anglia sau Franța.

Nici un fel de povești despre „misiunea civilizatoare" a colonialiștilor nu pot să ascundă faptul zguduitor că după mai bine de un secol de asemenea „misiune" întreprinsă de colonialiștii belgieni în Congo, nu au existat la proclamarea independenței decît 14 congolezi cu studii superioare, nici un medic, nici un ofițer și nici cadre administrative cu experiență.

Poporul romîn se pronunță cu hotărîre pentru abolirea definitivă și neîntîrziată a acestui sistem blestemat care face să se cutremure de rușine pe oricine se simte om.

Guvernul Republicii Populare Romîne salută și sprijină Declarația cu privire la acordarea independenței țărilor și popoarelor coloniale, propusă de U.R.S.S., prin care se cere să se acorde imediat tuturor țărilor coloniale, teritoriilor sub tutelă și altor teritorii fără guverne proprii, independență completă și libertate în construirea statelor naționale, în conformitate cu voința liber exprimată și dorința popoarelor — și de a se elimina toate pozițiile coloniale sub forma posesiunilor sau regiunilor închiriate pe teritoriile altor state.

Noi considerăm că aderarea la principiile Cartei O.N.U. a devenit incompatibilă cu oprimarea colonială săvîrșită de către state-membre ale O.N.U. și că a sosit timpul ca O.N.U. să cheme toate guvernele să respecte cu stricteță principiile Cartei privind egalitatea și respectul pentru drepturile suverane și pentru integritatea teritorială a tuturor statelor fără excepție, nepermițînd nici o manifestare a colonialismului, nici un drept exclusiv sau privilegiu pentru anumite state, în dauna altora. Poziția față de sistemul de înrobire colonială a devenit piatra de încercare pentru guvernele statelor membre ale O.N.U.: sînt ele pentru sau contra principiului nobil înscris în Cartă privind egalitatea și respectul pentru drepturile suverane ale tuturor popoarelor? Doar nu poți să fii pe de o parte pentru libertate, iar pe de altă parte să sprijini colonialismul, care se află într-o opoziție ireconciliabilă cu ideea libertății popoarelor.

Cum se poate oare concepe înfăptuirea unui program de măsuri economice, politice și culturale în Africa — la care s-a referit în cuvîntarea sa președintele Statelor Unite — fără a lua o poziție clară în favoarea extirpării colonialismului, cancerul nemilos care a făcut și face să sufere popoarele africane, care a împiedicat și împiedică dezvoltarea economică, politică și culturală a Africii?

Făcînd să răsune în această Adunare glasul Africii, președintele Republicii Ghana, dr. Nkrumah, a declarat că „atît timp cît un singur metru de pămînt african rămîne sub dominație străină, lumea nu va cunoaște pace. Națiunile Unite trebuie să cheme toate statele care au colonii în Africa să acorde independența completă teritoriilor care se mai află sub stăpînirea lor".

Astăzi, cînd discutăm Declarația cu privire la acordarea independenței țărilor și popoarelor coloniale propusă de U.R.S.S., poate că nu este nepotrivit să reamintim delegației americane de „Declarația Independenței" votată de Congresul Statelor Unite în 1776, document în care se declara lichidarea stării coloniale, eliberarea de sub jugul britanic și transformarea Statelor Unite ale Americii în stat liber și independent.

Este oare prea mult ca astăzi, după 184 de ani de la această declarație să se ceară ca popoarele ce se mai află sub jug colonial să se bucure de libertatea și independența pe care poporul american a dobîndit-o atunci?

Oare cîte sute de ani trebuie să treacă pentru ca guvernul S.U.A. să fie de acord că și alte popoare au același drept de a fi eliberate de sub dominația colonială?

Stimați delegați,

Însăși realizarea sarcinii fundamentale de a apăra pacea și securitatea internațională cere ca O.N.U. să ia hotărît în mîini problema lichidării sistemului colonial.

Robia colonială este nu numai rușinea secolului nostru, nu numai forma cea mai crudă de opresiune politică și de jefuire economică a popoarelor, dar și una din cele mai primejdioase surse de conflicte militare.

În această ordine de idei, trebuie notat că într-un mare număr de țări africane există baze militare, navale și aeriene aparținînd Statelor Unite sau altor state membre ale pactului militar N.A.T.O. Asemenea baze militare străine există nu numai în țările de pe țărmul nordic ci și în adîncul continentului african. Nu de mult, primul ministru al Belgiei a declarat că bazele militare belgiene din Congo, care au costat Belgia cca. 70 de milioane dolari, au fost create „la insistența N.A.T.O.", iar grosul trupelor belgiene retrase de la aceste baze a fost mutat în imediata apropiere, în Ruanda Urundi. De asemenea, ziare din Africa de sud au anunțat că în Rodezia a fost amenajat un teren pe care se instalează principala bază N.A.T.O. menită să fie folosită de avioane reactoare de vînătoare și bombardiere purtătoare de arme nucleare. Revista americană „Time" a descris un aerodrom din apropiere de Tripoli, ca pe un „aerodrom-cheie în încercuirea Moscovei de către aviația strategică a S.U.A.".

Dacă ținem seama de faptul că majoritatea statelor care fac parte din N.A.T.O. sînt state colonialiste, devine clar că toate bazele militare, trupele, unitățile de aviație și flotele aparținînd N.A.T.O. sînt îndreptate nu numai împotriva țărilor socialiste și altor țări iubitoare de pace, ci și împotriva mișcării de eliberare din Africa și pentru menținerea prin teroarea armelor a pozițiilor politice și economice ale imperialiștilor în Africa.

Popoarele africane, guvernele lor și liderii lor politici care reprezintă aspirațiile de eliberare de sub jugul colonial și de consolidare a independenței, acolo unde ea a fost cucerită, nu pot să nu vadă primejdia extremă la care le expune existența și sporirea bazelor și trupelor N.A.T.O. pe teritoriul african. Vechea și răsuflata gogoriță a „pericolului comunist" este fluturată în Africa de colonialiști pentru a distrage, în realitate, atenția de la planurile lor de transformare a Africii într-o mare bază de operațiuni militare ale pactului N.A.T.O.

Doar așa cum au arătat în repetate rînduri reprezentanții guvernului provizoriu algerian, războiul sîngeros împotriva poporului algerian, care luptă cu abnegație pentru libertatea sa, n-ar fi fost posibil fără sprijinul politic și militar acordat Franței de aliații din N.A.T.O.

Complotul agresiv împotriva independenței și integrității Congo-ului, desfășurat de cercurile colonialiste cu sprijinul N.A.T.O., reprezintă un nou și izbitor exemplu în această privință. Este pe deplin justificată îngrijorarea cu care opinia publică urmărește evoluția situației din Congo, cu atît mai mult cu cît în această evoluție sînt angajate însăși autoritatea și prestigiul Organizației Națiunilor Unite.

Acum apare limpede pentru toți cei care sînt sincer devotați cauzei eliberării popoarelor coloniale că, în loc să sprijine guvernul central care a făcut apel la O.N.U. pentru a restabili ordinea și legea în Congo, în loc să îndeplinească fidel rezoluțiile Consiliului de Securitate privind ajutorarea guvernului central pentru a asigura independența și integritatea teritorială a Republicii Congo, comandamentul O.N.U. și secretarul general au acționat în vederea subminării guvernului central și s-au situat de partea rebelilor, în spatele cărora stau colonialiștii belgieni și aliații lor din N.A.T.O.

Nici un fel de pretinse argumente juridice și nici un fel de alibiuri nu pot să justifice faptul că în cele trei luni cît au durat operațiunile O.N.U. în Congo, guvernul central a fost subminat și lipsit de mijloacele pentru a-și afirma autoritatea, organul parlamentar care exprima voința poporului a fost interzis, în timp ce forțele secesioniste au devenit mai active ca oricînd, instruite și înarmate de colonialiștii belgieni sub ochii îngăduitori ai comandamentului O.N.U.

Este clar că situația la care s-a ajuns în Congo corespunde pe deplin planurilor și obiectivelor colonialiștilor belgieni și sprijinitorilor lor din N.A.T.O. și dezvăluie caracterul real al politicii acestora.

Delegația romînă consideră că Adunării Generale a O.N.U. îi revine sarcina imperioasă de a examina cu cea mai înaltă răspundere problema situației din Congo, pentru a crea, însfîrșit, poporului congolez acele condiții la care îi dau deplin drept lupta sa eroică pentru independență națională, libertate și viață mai bună.

Domnilor delegați,

Promovarea principiilor coexistenței pașnice și a dezvoltării relațiilor de colaborare multilaterală între state în vederea menținerii și consolidării păcii reprezintă însăși rațiunea de a fi a Organizației Națiunilor Unite.

Numai cu doi-trei ani în urmă puteam asista la încercări de a exclude însuși termenul de coexistență pașnică din vocabularul Națiunilor Unite, în timp ce astăzi constatăm cu satisfacție că, de la tribuna O.N.U., numeroși reprezentanți ai statelor membre recunosc în coexistența pașnică o necesitate vitală, decurgînd din complexul realităților contemporane.

Cu deplină justificare observa în intervenția sa reprezentantul Braziliei că o premisă a relațiilor pașnice între state este luarea în considerare a existenței unor state cu regimuri sociale diferite, fie că acest lucru place sau nu, și că, întrucît soluția războiului se demonstrează ca inadmisibilă, singura cale care poate fi urmată pentru a ajunge la soluționarea problemelor erei noastre este aceea a tratativelor.

Este incontestabil că principiile coexistenței pașnice cuceresc o adeziune tot mai largă în întreaga lume; am face însă un prost serviciu cauzei păcii dacă am trece cu vederea faptul că aceste principii au și adversari înverșunați.

Așa cum s-a mai arătat de la această tribună, în lumea contemporană se înfruntă două linii, două orientări în materie de relații internaționale: o orientare bazată pe principiile coexistenței pașnice, care urmărește întărirea și dezvoltarea continuă a bunelor relații între state, eliminarea încordării internaționale și rezolvarea la masa tratativelor a litigiilor dintre state, o altă orientare — cea a promotorilor războiului rece și ai cursei înarmărilor duce la organizarea de acțiuni agresive și la imixtiuni grosolane în treburile interne ale altor țări, la crearea și întreținerea focarelor de neliniște, periclitînd grav pacea lumii.

Este drept că în zilele noastre severitatea cu care opinia publică judecă pe adversarii principiilor coexistenței pașnice îi face chiar pe acei care subminează și împiedică aplicarea lor în viața internațională să invoce aceste principii, temîndu-se ca adevăratele lor gînduri și intenții să nu iasă la iveală. De aceea, popoarele lumii și reprezentanții lor trebuie să manifeste luciditate și vigilență, călăuzindu-se în aprecierea poziției fiecărui guvern după fapte și nu după simple declarații.

Cum se pot împăca declarațiile de atașament pentru cauza păcii cu politica de sporire an de an a cheltuielilor de înarmare și a pregătirilor militare ale S.U.A., cu ridicarea la rangul de politică de stat a spionajului militar și a încălcării suveranității altor state care și-au găsit expresia în cunoscutele incursiuni agresive ale avioanelor americane „U-2" și „R B.-47" deasupra teritoriului sovietic? Cum se pot împăca asemenea declarații cu actele ostile împotriva eroicului popor al Republicii Cuba care a pășit ferm pe calea independenței sale naționale?

Chiar acum, cînd în Adunarea Generală a Națiunilor Unite asistăm la încercarea de a arunca răspunderea pentru încordarea internațională tocmai asupra Uniunii Sovietice și a celorlalte țări socialiste, care depun eforturi perseverente în vederea înlăturării surselor ei, în Europa se desfășoară mari manevre militare ale N.A.T.O. care provoacă neliniște și sporesc psihoza de război.

Aceleași cercuri ai căror exponenți afimă că sînt preocupați de dorința de a preveni dezlănțuirea unui război accidental sau a unui atac prin surprindere, organizează zborurile aviației strategice americane și engleze cu arme nucleare la bord, creînd astfel pericolul dezlănțuirii unui război accidental și menținînd o stare de permanentă amenințare cu un atac prin surprindere.

Sîntem, domnilor delegați, una din acele țări care au avut de suportat grave distrugeri, unul din acele popoare care au avut de îndurat grele suferințe din cauza militarismului german, atît în primul cît și în cel de-al doilea război mondial.

Împreună cu celelalte popoare iubitoare de pace urmărim cu legitimă îngrijorare înarmarea accelerată a militariștilor revanșarzi din Germania occidentală sub patronajul puterilor ce fac parte din pactul Atlanticului de nord. În prezent conducerea Bundeswehrului, cu girul și aprobarea deschisă a guvernului federal, revendică înzestrarea Republicii Federale Germane cu arme nucleare, iar cercurile conducătoare ale N.A.T.O. nu fac un secret din intenția lor de a satisface această revendicare primejdioasă pentru cauza păcii. Toate acestea transformă Germania occidentală în principalul focar al încordării și primejdiei de război în Europa și în lumea întreagă.

Interesele păcii cer impetuos realizarea propunerilor Uniunii Sovietice și ale Republicii Democrate Germane privind lichidarea urmărilor celui de-al doilea război mondial și încheierea tratatului de pace cu Germania.

Noi considerăm că hotărîrile pe care le va lua actuala sesiune a Adunării Generale a O.N.U. trebuie să contribuie la înlăturarea pericolelor grave ce amenință pacea, să pună capăt încălcării normelor îndeobște recunoscute ale relațiilor dintre state și nesocotirii drepturilor suverane ale altor popoare.

Încercarea făcută la sesiunea noastră de reprezentantul S.U.A. la O.N.U., de a absolvi de pă-

(Continuare în pag. 3-a)

Cuvîntarea rostită de tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, șeful delegației romîne la cea de-a 15-a sesiune a Adunării Generale a O.N.U.

(Urmare din pag. 2-a)

cate pe promotorii războiului rece și pe partizanii regimului colonialist, dovedește că cercurile pe care le reprezintă nu apreciază la justa ei valoare maturitatea opiniei publice internaționale. Iritarea este un prost sfetnic iar expresiile injurioase nu pot constitui argumente împotriva unor propuneri.

Punctele înscrise de statele socialiste și de alte țări iubitoare de pace pe ordinea de zi a acestei sesiuni istorice, ca și propunerile cu care ele au venit în fața Adunării Generale urmăresc rezolvarea problemelor fundamentale ale epocii noastre — întărirea păcii și securității generale, asigurarea dreptului tuturor popoarelor de a se bucura de independență și suveranitatea națională.

Pornind de la convingerea că fiecare stat membru al O.N.U., fie el mare sau mic, are îndatorirea să aducă o contribuție proprie, activă, la afirmarea concretă a principiului coexistenței pașnice în relațiile internaționale, guvernul romîn a propus înscrierea pe ordinea de zi a actualei sesiuni a Adunării Generale a punctului intitulat: „Acțiuni pe plan regional în vederea îmbunătățirii relațiilor de bună vecinătate între state europene aparținînd unor sisteme social-politice diferite".

Guvernul romîn consideră că dezvoltarea și îmbunătățirea continuă a relațiilor dintre statele situate în regiuni în care cele două sisteme social-economice vin în contact imediat sau apropiat capătă o însemnătate deosebită atît pentru țările direct interesate, cît și pentru pacea și securitatea generală.

Guvernele statelor respective ar putea totodată iniția tratative pentru rezolvarea problemelor litigioase existente între ele, ar putea încheia tratate de înțelegere și colaborare multilaterală sau orice alte instrumente de înțelegere regională, cu ajutorul cărora să se elimine astfel de surse importante de neîncredere și încordare în relațiile dintre state, cum sînt bazele militare străine, rampele de lansare a rachetelor, staționarea avioanelor încărcate cu arme nucleare etc.

Asumarea de către marile puteri a angajamentului de a respecta asemenea aranjamente intervenite între statele unor zone geografice ar spori eficacitatea acestor aranjamente și valoarea lor pentru cauza păcii generale.

După cum se știe, guvernul romîn a propus încă din 1957 o astfel de înțelegere între statele regiunii balcanice și a reînnoit propunerile sale în anul 1959.

Am formulat propunerile noastre cu convingerea că regiunea balcanică poate fi transformată într-o zonă a păcii, fără armament atomic, rampe de lansare a rachetelor și baze militare străine. Aceasta ar corespunde în cel mai înalt grad intereselor fundamentale ale popoarelor țărilor balcanice și ar depăși cu mult ca importanță limitele acestei regiuni geografice.

Realizarea unei astfel de înțelegeri ar crea totodată condiții din cele mai favorabile pentru intensificarea schimburilor economice, a colaborării multilaterale și ajutorului reciproc, în folosul tuturor popoarelor acestei regiuni.

Faptul că în relațiile dintre unele state balcanice mai există încă probleme în litigiu pledează nu împotriva inițiativei guvernului romîn, ci în favoarea ei.

Este cunoscut că țările socialiste din Balcani și-au exprimat în repetate rînduri dorința de a rezolva pe cale de tratative problemele litigioase cu alte țări și au făcut propuneri în acest sens. Propria experiență a guvernului romîn confirmă că, atunci cînd există bunăvoință de ambele părți, problemele în litigiu se pot rezolva, conform cu interesele reciproce.

Realizarea unei înțelegeri a statelor balcanice nu implică renunțarea la sistemele de alianță din care aceste state fac parte, după cum dezvoltarea relațiilor multilaterale dintre statele balcanice nu exclude dezvoltarea relațiilor bilaterale pentru care există azi posibilități mult sporite față de trecut.

Am putut constata cu satisfacție că propunerile guvernului romîn sînt sprijinite de o serie de state din regiunea balcanică și se bucură de interes și de simpatie în opinia publică din toate țările acestei regiuni.

Cu convingerea profundă că realizarea înțelegerii balcanice corespunde pe de-a întregul intereselor fundamentale ale popoarelor acestei regiuni, precum și interesului general al menținerii și consolidării păcii în lumea întreagă, guvernul romîn reînnoiește propunerea cu privire la încheierea unui tratat de înțelegere și securitate colectivă avînd drept scop să consolideze pacea în regiunea balcano-adriatică și s-o transforme într-o zonă din care să fie eliminate bazele militare străine, rampele de lansare a rachetelor și armelor nucleare. Ne exprimăm speranța că atît guvernul grec cît și noul guvern turc vor primi în mod favorabil propunerea noastră de dezvoltare a colaborării și înțelegerii, de întărire a securității popoarelor din această regiune.

Domnule președinte,

Oricare ar fi concepțiile noastre politice sau filozofice, dacă militcăm pentru pace, dacă ne este scumpă viața și munca creatoare a oamenilor, nu ne poate fi indiferent modul în care sînt îndrumate și pregătite pentru viață vlăstarele tinere ale omenirii, dacă ele sînt învățate să prețuiască omul și realizările sale materiale și spirituale sau, dimpotrivă, sînt crescute în spiritul negării creațiilor umane, al urii rasiale și naționale, al militarismului și războiului.

Fapte recente arată că cercuri influente din anumite țări fac eforturi pentru a inocula tineretului veninul intoleranței față de oameni, îndeosebi față de cei de altă rasă, al revanșismului și al agresiunii, în scopul de a-l adapta proiectelor aventuriste ale adversarilor destinderii și păcii.

Pornind de la ideea că tînăra generație poate și trebuie să joace un rol important, un rol activ în favorizarea țelurilor păcii și coexistenței pașnice, guvernul romîn a propus înscrierea pe ordinea de zi a actualei sesiuni a punctului intitulat: „Măsuri pentru promovarea în rîndurile tineretului a ideilor păcii, respectului reciproc și înțelegerii între popoare".

Considerăm că Adunarea Generală a O.N.U. ar aduce un real serviciu cauzei păcii dacă ar recomanda guvernelor și organizațiilor specializate să acorde o atenție sporită problemelor legate de promovarea în rîndurile tineretului a ideilor păcii, respectului reciproc și înțelegerii între popoare și ar iniția elaborarea unei convenții internaționale în acest sens.

Guvernul romîn nădăjduiește că propunerile sale, atît cea referitoare la înțelegerile regionale, cît și aceea privind îndrumarea tineretului, vor găsi înțelegere și sprijin din partea statelor membre ale Organizației noastre.

Domnilor delegați,

Ducînd cu consecvență o politică de pace și de lărgire continuă a colaborării multilaterale cu toate statele, Republica Populară Romînă și-a concentrat eforturile pentru continua dezvolatre a economiei sale naționale și ridicarea bunăstării materiale și culturale a poporului.

Vechea Romînie era cunoscută ca una din țările înapoiate ale Europei, cu o industrie slab dezvoltată, cu o agricultură primitivă. În acea vreme, țării noastre îi erau caracteristice mizeria, analfabetismul în proporții de masă, mortalitatea infantilă ridicată și bolile endemice.

Cunoaștem din propria noastră experiență, stimați delegați, care sînt rezultatele dezastruoase ale dependenței de monopolurile străine pentru viața politică și economică a unei națiuni. Monopolurile străine, care au dominat zeci de ani în țara noastră, au frînat dezvoltarea economiei, au jefuit bogățiile sale naturale și au exploatat munca harnicului popor romîn. Romînia importa aproape toate mașinile și utilajele și era nevoită să-și vîndă grînele pe seama subalimentației cronice a populației. Luîndu-și soarta în propriile mîini și devenind stăpîn pe bogățiile țării, poporul romîn le valorifică conform cu propriile sale interese, sporind continuu forța economică a țării.

Industria națională a crescut într-un ritm accelerat. Producția ei depășește de șase ori volumul antebelic, iar în anul 1965, în conformitate cu planul de șase ani, producția globală a industriei noastre va fi de peste două ori mai mare decît în 1959 — de circa zece ori mai mare decît în 1938, anul cu cea mai mare producție a vechii Romînii.

Au luat o mare dezvoltare industria siderurgică, industria constructoare de mașini, industria energetică, chimică și a petrolului. Producem azi mașini-unelte felurite, tractoare, combine și alte mașini agricole, mijloace de transport, utilaj electric. Asigurăm în întregime echipamentul necesar extracției și prelucrării complexe a petrolului și două treimi din echipamentul industrial necesar noilor întreprinderi, precum și dezvoltării celor existente, rămînînd și disponibilități însemnate pentru export.

Agricultura noastră a fost înzestrată cu peste 60.000 de tractoare, iar pînă la sfîrșitul anului 1965 ea va fi complet mecanizată, dispunînd de circa 150.000 de tractoare, precum și de toate celelalte mașini necesare agriculturii moderne.

Ca urmare a dezvoltării economiei, venitul național este în prezent de 2,7 ori mai mare decît în 1938; pînă în anul 1965 va crește de aproximativ patru ori și jumătate în comparație cu același an.

S-a ridicat continuu nivelul de trai al întregii populații. Puterea ei de cumpărare s-a dublat, iar consumul a crescut de 2—3 ori față de anul 1938.

Cheltuielile social-culturale s-au mărit în ultimii ani de 4,5 ori, ajungînd să reprezinte în 1959 un sfert din bugetul total al statului. Însemnate mijloace materiale au fost îndreptate spre dezvoltarea învățămîntului elementar, mediu și superior, pentru crearea unor condiții tot mai bune de educație a copiilor și tineretului, de ridicare continuă a nivelului cultural al întregului popor.

Gratuitatea învățămîntului, dezvoltarea rețelei școlare, fac învățămîntul de toate gradele accesibil tuturor copiilor și întregului tineret.

O deosebită atenție se acordă formării cadrelor naționale de tehnicieni și alți specialiști pentru nevoile industriei, agriculturii și transporturilor, științei și culturii. Numărul inginerilor a crescut în țara noastră de la 9.000 cîți erau în 1938 la 60.000 în anul 1960.

Populației îi este asigurată o largă deservire medicală gratuită. Romînia se numără astăzi printre primele zece țări din lume în ceea ce privește numărul medicilor la mia de locuitori.

Aceste progrese considerabile au devenit posibile numai după ce poporul nostru a pus capăt dependenței sale politice și economice față de puterile imperialiste. Rezultatele obținute sînt efectul unei politici dictate de interesele fundamentale ale țării și de necesitățile dezvoltării ei pe calea progresului.

În dobîndirea rezultatelor schițate sumar aici un rol însemnat l-a avut strînsa colaborare și întra-jutorare dintre țările socialiste și sprijinul permanent și multilateral de care se bucură țara noastră din partea Uniunii Sovietice — în mod deosebit poporul nostru prețuiește ajutorul pe care ni-l acordă Uniunea Sovietică pentru dezvoltarea industriei, baza avîntului întregii economii naționale.

Domnule președinte,

Profundele transformări înfăptuite în țara noastră provoacă, așa cum este și firesc, nemulțumirea adversarilor progresului social, a exponenților politicii de dominație imperialistă asupra altor popoare.

Aceștia sînt inspiratorii feluritelor acțiuni provocatoare de grosolană imixtiune în treburile interne ale țării noastre. Un exemplu recent îl constituie mascarada nedemnă a așa-numitei „săptămîni a națiunilor captive" patronată de personalități oficiale din S.U.A.

Promotorii războiului rece își îngăduie, adeseori, să adreseze poporului nostru stăpîn pe destinele sale, promisiuni de „eliberare".

Îi întrebăm pe acești „eliberatori" nechemați: de ce anume doriți să eliberați poporul romîn? De industria sa națională, în plină dezvoltare, de bogățiile țării pe care poporul romîn le valorifică azi în interesul prosperității sale, de dreptul la muncă, la învățătură, la odihnă, la asistență sanitară, de libertățile asigurate în mod efectiv de orînduirea noastră socialistă?

Poporul romîn cunoaște suficiente exemple ale modului în care concepeți libertatea, acolo unde vă mai puteți impune voința.

Ne-am referit aici la aceste acțiuni provocatoare al căror ecou s-a făcut auzit și în această sală, pentru a atrage atenția Adunării Generale asupra uneia din formele războiului rece care alimentează tensiunea internațională, încalcă normele relațiilor dintre state și care trebuie condamnată cu toată asprimea de către Organizația Națiunilor Unite.

Domnilor delegați,

În încheiere, permiteți-mi să exprim poziția delegației romîne în problema îmbunătățirii și perfecționării activității O.N.U.

In această problemă noi pornim de la ideea că într-o lume în care există state cu diferite sisteme economice și politice, O.N.U. își poate îndeplini cu succes sarcinile numai dacă rămîne fidelă principiului Cartei, care afirmă că O.N.U. trebuie să fie un centru de armonizare a eforturilor tuturor națiunilor în vederea scopurilor comune, menținerea păcii și securității, dezvoltarea relațiilor prietenești între națiuni, realizarea cooperării internaționale.

Trebuie să se țină seama că în măsura în care s-a încercat și se încearcă din partea unui grup de state sau a unui bloc militar de a-și asigura în O.N.U. o poziție dominantă și de a impune astfel hotărîri care servesc exclusiv intereselor sale și care dăunează intereselor celorlalte state sau grupuri de state, în aceeași măsură se diminuează capacitatea acestei organizații de a-și îndeplini efectiv rolul în apărarea păcii. Doar nimeni nu va accepta un arbitru despre care știe de la început că favorizează partea opusă.

De aceea, aș vrea să arăt, domnilor delegați, că a propune înlăturarea unor stări de lucruri care au permis folosirea O.N.U. ca un instrument al unui grup de puteri în dauna celorlalte state, a propune măsuri menite a asigura încrederea tuturor statelor membre în aparatul executiv al O.N.U. și a garanta obiectivitatea lui în aplicarea hotărîrilor O.N.U., înseamnă a întări Organizația Națiunilor Unite și a face din ea un real și puternic instrument de menținere a păcii și securității internaționale.

Era desigur de așteptat ca acei care au folosit pînă acum pozițiile lor dominante în O.N.U. pentru a-și impune politica lor să reacționeze la aceste propuneri așa cum reacționează totdeauna în istorie acei care sînt confruntați cu perspectiva de a-și pierde privilegiile.

Schimbările progresiste care au cerut lichidarea unor privilegii au fost totdeauna însoțite de strigătele celor privilegiați care prevesteau că, odată cu pierderea privilegiilor lor va izbucni o criză care va face să piară totul. In realitate n-au pierit decît privilegiile, iar lumea a continuat să trăiască și să se dezvolte. Aceasta este valabil și pentru o organizație internațională ca Organizația Națiunilor Unite.

Chestiunea restructurării secretariatului general este o chestiune de principiu pentru organizația noastră.

Restructurarea aparatului executiv al O.N.U. și, în special, a secretariatului general este o cerință pe care o ridică însăși viața internațională a zilelor noastre, însăși necesitatea imperioasă ca O.N.U. să poată deveni un instrument eficace în rezolvarea marilor probleme care sînt pe ordinea de zi a Adunării Generale a O.N.U. Aceasta o demonstrează și cele petrecute în Congo unde secretarul general al O.N.U., dl. Hammarskjeld ,a acționat, în fapt, ca exponent al politicii puterilor colonialiste, în loc să asigure îndeplinirea hotărîrilor Consiliului de Securitate, conform cu interesele libertății și independenței poporului congolez.

In actuala structură, secretariatul general nu asigură aplicarea obiectivă a hotărîrilor O.N.U. Cu atît mai puțin poate asigura secretariatul general, în prezenta lui structură, sarcinile noi, de perspectivă, pe care aparatul executiv al O.N.U. va trebui să le asume în viitor.

Este știut, de pildă, că în legătură cu înfăptuirea dezarmării generale și complete, se va ridica problema creării unor forțe armate internaționale ale O.N.U., care urmează a fi folosite conform hotărîrilor Consiliului de Securitate, organul însărcinat de Cartă să mențină pacea și securitatea internațională.

Indeplinirea unor asemenea hotărîri va reveni, în mod firesc, aparatului executiv al O.N.U.

Se ridică deci chestiunea: ce garanție vor avea grupurile de state care compun O.N.U. că aparatul executiv va îndeplini întocmai hotărîrile luate și că el nu va fi folosit pentru a servi interesele înguste ale unui stat sau grup de state împotriva intereselor celorlalte grupuri de state?

Este limpede că oricine privește serios și responsabil problema asigurării păcii și securității internaționale nu poate să nu fie de acord că acestei chestiuni trebuie să i se dea un răspuns satisfăcător.

Delegația romînă consideră că răspunsul satisfăcător îl oferă propunerea U.R.S.S. ca organul executiv să fie constituit nu dintr-o singură persoană, secretarul general, ci din trei reprezentanți ai grupelor de state care compun O.N.U. — statele aparținînd alianțelor occidentale, statele socialiste, și cele neutre.

O asemenea soluționare a problemei constituie o garanție că activitatea aparatului executiv al O.N.U. se va desfășura cu deplină obiectivitate.

Delegația romînă ține să se alăture părerii exprimate de mai mulți antevorbitori privitor la inconvenientele pentru desfășurarea activității normale a O.N.U. ca urmare a faptului că sediul ei se află la New York.

Delegația romînă a venit la această adunare însuflețită de dorința de a-și aduce contribuția la rezolvarea problemelor de pe ordinea de zi.

Am pășit pe pămîntul Americii dînd expresie sentimentelor de stimă și prețuire pe care le nutrește poporul romîn pentru poporul american; eram ca și celelalte delegații îndreptățiți să așteptăm ca în orașul în care se desfășoară lucrările acestui for suprem al națiunilor, să găsim condițiuni favo-

(Continuare în pag 4-a)

Cuvîntarea rostită de tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, șeful delegației romîne la cea de-a 15-a sesiune a Adunării Generale a O.N.U.

(Urmare din pag. 3-a)

rabile activității lui și un climat propice bunei înțelegeri între popoare.

Am constatat însă că, în momentul cînd la sesiune sînt reunite delegațiile a aproape 100 de state, printre care un mare număr sînt reprezentate prin șefi de state și guverne, aici, la New York, se desfășoară una din cele mai penibile încercări de a otrăvi atmosfera internațională prin împletirea măsurilor ostile, șicanatoare și discriminatorii luate de oficialitățile americane, cu așa-zisele „demonstrații" ale unor huligani, fasciști fugari și infractori de drept comun închiriați cu ziua sau cu ora. Aceasta este, probabil, imaginea obișnuită a mult trîmbițatei „lumi libere" așa cum o concep inspiratorii tuturor acestor acțiuni provocatoare.

Delegația romînă consideră justificată părerea că trebuie examinată problema găsirii unui alt sediu pentru O.N.U. într-o țară care poate asigura desfășurarea normală, în condiții demne, a activității delegațiilor și a organizației în întregul ei.

Domnule președinte,
Stimați delegați,

Popoarele lumii își pun mari nădejdi în această sesiune. Ele așteaptă ca Adunarea Generală să găsească drumul pentru a scoate problema dezarmării din impas și pentru a înfăptui dezarmarea generală și copmletă, transformînd în realitate năzuința nobilă a omenirii — o lume fără războaie. Ele așteaptă ca Adunarea Generală să condamne și să ceară încetarea acțiunilor care pericliteză pacea și încalcă principiul sfînt al suveranității naționale. Ele așteaptă ca Organizația Națiunilor Unite să devină cu adevărat instrumentul efectiv al apărării păcii și securității internaționale.

În încheiere, dați-mi voie să vă mulțumesc pentru atenția acordată și să exprim urarea ca lucrările acestei sesiuni să corespundă marilor așteptări ale popoarelor lumii.

Lucrările sesiunii Adunării Generale a O. N. U.

NEW YORK (Agerpres).

La ora 10,50 (ora New Yorkului), președintele Adunării Generale a O.N.U., a declarat ședința de dimineață deschisă. Pe ordinea de zi se prevede continuarea dezbaterii politicii generale.

La începutul ședinței plenare secretarul general al O.N.U., D. Hammarskjoeld, a făcut o declarație ca răspuns la critica aspră adusă activității sale în legătură cu Congo.

S-a dat apoi cuvîntul șefului delegației cehoslovace Antonin Novotny, președintle R. S. Cehoslovace. Apariția sa la tribună a fost întîmpinată cu aplauze prelungite.

A luat apoi cuvîntul D. Taboada, ministrul Afacerilor Externe al Argentinei.

In cuvîntarea sa, ministrul Afacerilor Externe al Argentinei, Taboada, a lăudat activitatea O.N.U. în Congo și îndeosebi activitatea lui Hammarskjoeld ale cărui acțiuni au fost apreciate de el ca „înțelepte și nepărtinitoare". El a vorbit despre lărgirea simțitoare a Organizației Națiunilor Unite prin admiterea tinerelor state africane. Ignorînd faptul că multe popoare coloniale mai duc o luptă grea pentru a obține independența, Taboada a afirmat că „sistemul colonial a rămas de domeniul trecutului". El i-a îndemnat pe delegații la adunare să „nu recurgă la atacuri" împotriva puterilor coloniale.

Taboada a amintit tratatul cu privire la folosirea în scopuri pașnice a Antarcticei. „Ar fi bine, a adăugat el, dacă acest tratat ar fi extins și asupra altor regiuni ale lumii".

Arătînd că este necesar să se găsească o „formulă corespunzătoare pentru realizarea dezarmării în condițiile unui control internațional eficace", ministrul Afacerilor Externe al Argentinei a afirmat că înainte de a se trece la dezarmare, trebuie să se ajungă la încredere internațională.

Primul ministru al Canadei, Diefenbacker, care a luat apoi cuvîntul, a subliniat că cea de-a 15-a sesiune a Adunării Generale a O.N.U. constituie „cea mai reprezentativă întrunire din istorie a liderilor mondiali și naționali". Totodată primul ministru al Canadei a afirmat că „Organizația Națiunilor Unite trece printr-un stadiu critic al dezvoltării sale" și că „însăși existența ei este amenințată".

Mergînd pe linia atacurilor ostile ale cercurilor guvernante americane împotriva cuvîntării rostite de șeful guvernului sovietic la sesiunea Adunării Generale, Diefenbacker a declarat că Hrușciov ar fi „pornit o mare ofensivă în cadrul războiului rece". Diefenbacker a calificat propunerea constructivă a Uniunii Sovietice cu privire la înlocuirea postului de secretar general al O.N.U. cu un secretariat din trei persoane, drept o încercare de a „distruge" O.N.U.

Diefenbacker a vorbit cu multă iritare despre declarația cu privire la acordarea independenței țărilor și popoarelor coloniale prezentată sesiunii spre examinare de N. S. Hrușciov.

Diefenbacker a opus propunerii sovietice cu privire la distrugerea tuturor mijloacelor de transportare a armei nucleare, inclusiv a rachetelor, propriul său plan care prevede doar exercitarea controlului asupra rachetelor și a inspecției asupra rampelor de lansare.

Totodată primul ministru al Canadei a repetat de fapt propunerea lui Eisenhower cu privire la exercitarea controlului asupra spațiului cosmic.

In același timp Diefenbacker a propus să se interzică experimentarea armei nucleare și să se scoată în afara legii arma biologică și chimică.

Diefenbacker a îndemnat la o „revenire imediată pe calea tratativelor... pe o bază eventual mai largă", în primul rînd în problemele care despart Uniunea Sovietică și aliații săi de puterile occidentale. In prezent nu există o altă cale spre slăbirea încordării internaționale, a spus el.

După declarația primului ministru al Canadei, la ora 13,15 (ora New York) ședința de dimineață a Adunării Generale a luat sfîrșit.

★ ★ ★

NEW YORK 27 (Agerpres) — Corespondență specială:

Ședința din dimineața zilei de 27 septembrie a celei de-a 15-a sesiuni a Adunării Generale a O.N.U. s-a deschis la ora 10,50 (ora New York), 16,50 ora Bucureștiului.

La această ședință sînt prezenți conducătorii a numeroase state și guverne care participă la lucrările sesiunii, printre care N. S. Hrușciov, A. Novotny, W. Gomulka, T. Jivkov, M. Shehu, J. Nehru, I. Tito, Fidel Castro, G. Nasser, K. Nkrumah, J. Diefenbacker și alții.

Primul vorbitor înscris la cuvînt era șeful delegației R. P. Romîne, Gheorghe Gheorghiu-Dej. Înainte de începerea ședinței, delegația romînă în frunte cu tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej a fost asaltată de fotoreporteri și operatori de cinematograf timp de mai multe minute. Ziariștii acreditați la O.N.U. au solicitat cuvîntarea în limba engleză a conducătorului delegației romîne și au transmis redacțiilor lor conținutul acestei cuvîntări.

În momentul cînd președintele sesiunii dă cuvîntul conducătorului delegației romîne, iar tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej se îndreaptă spre tribuna înaltului for internațional, în sala Adunării Generale izbucnesc aplauze.

Cuvîntarea tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej care a expus poziția R. P. Romîne în principalele probleme înscrise pe ordinea de zi a sesiunii Adunării Generale a O.N.U. a fost aplaudată puternic.

În continuarea ședinței a luat cuvîntul președintele R.A.U., Gamal Abdel Nasser.

După cuvîntarea președintelui Nasser, ședința de dimineață a luat sfîrșit.

În ședința din după-amiaza zilei de 27 septembrie primul a luat cuvîntul reprezentantul Tailandei. In continuarea ședinței a luat cuvîntul conducătorul delegației R. P. Polone, Wladislaw Gomulka.

După aceea, au luat cuvîntul șefii delegațiilor Paraguayului, Guatemalei și Pakistanului.

„Ca și cum ai da drumul unui lup într-o stînă"

PARIS 27 (Agerpres).

Opinia publică franceză este foarte neliniștită de intenția guvernului francez de a semna cu Germania occidentală acordul în virtutea căruia se vor acorda Bundeswehrului baze militare pe teritoriul francez.

Ziarul „l'Humanité" a publicat un articol semnat de Yves Moreau care arată că intenția guvernului francez reprezintă un pericol extrem de mare pentru țară. „In mod concret, scrie el, aceasta înseamnă că locuitorii orașelor Istres, Merignac, Orange, Lunel sau Cognac riscă ca încă în această toamnă să audă tropotul cizmelor soldaților din noul Wehrmacht mărșăluind pe străzile lor și huruitul avioanelor cu crucea neagră zburînd deasupra locuințelor lor și să vadă cum noii ocupanți construiesc depozite pentru muniții și artilerie și instalații pentru lansarea rachetelor în apropierea orașelor lor".

Subliniind că trupele vest-germane care se și pregătesc să se instaleze pe teritoriul francez sînt comandate de aceiași generali care au condus armata hitleristă, Yves Moreau scrie: „Încheierea alianței Paris—Bonn la 20 de ani după München e aproape ca și cum ai da drumul unui lup într-o stînă".

Prin Valea Jiului

Biblioteca clubului minier din Petrila organizează periodic vitrine cu noile cărți apărute pentru diferite categorii de cititori. In aceste zile biblioteca a amenajat o vitrină în holul de la intrarea clădirii administrației minei cu cele mai noi cărți apărute pe teme sindicale.

IN CLIȘEU: In timpul amenajării vitrinei.

—o—

EXPOZIȚIA „PACEA LUMII"

Recent, în holul clubului muncitoresc al sindicatelor din orașul Lupeni s-a deschis o expoziție cu tema „Pacea lumii" închinată istoricului eveniment din viața internațională — sesiunea a 15-a a Adunării Generale a O.N.U. Expoziția cuprinde 48 de reproduceri ale unor lucrări de grafică, prezentate la marea expoziție organizată în cursul acestei veri în R. D. Germană.

Expoziția este o puternică manifestare a dorinței de pace a popoarelor, exprimată prin lucrările de artă ale graficienilor de pretutindeni.

Din cele 48 lucrări se remarcă „Pace trainică" de artistul sovietic I. V. Vassliev, „Micul african" de Georgi Dascalov (R. P. Bulgaria), „Noi vrem pace" de Gheorghe Ivancenco (R.P.R.), „Războiul nuclear" de Peter Peri (Anglia), portretul cunoscutului luptător pentru pace și om de știință, Frederic Joliot-Curie, de Pablo Picasso (Franța), „Cine cunoaște războiul luptă pentru pace" de Augusto Murer (Italia), „Cîntec după perdeaua de salcii" de Li Ciung (R. P. Chineză), „Hirosima" de Macoto Ueno (Japonia) și altele.

Expoziția a fost organizată din inițiativa conducerii clubului și va fi deschisă pînă la data de 5 octombrie a.c. Ea a fost vizitată pînă acum de un mare număr de oameni ai muncii și este mult apreciată.

A. MICA
corespondent

—o—

Se schimbă fața orașului

Printre străzile pavate de curînd în Petroșani se află și strada Karl Marx ce are o lungime de aproape un kilometru. Strada care în trecut era plină de gropi și noroi, fără șanțuri de scurgere, astăzi este de nerecunoscut. Prin munca lor rodnică echipele de pavatori conduse de Stoica Ilie și Mitrana Ilie au schimbat înfățișarea străzii. S-a pavat cu pavele o suprafață de 5.200 m. p., iar cu bolovani de rîu 2.800 m. p. trotuare. S-au terminat complet lucrările de canalizare a străzii pe toată lungimea ei, introducîndu-se tuburi de beton de 500 mm. De asemenea, muncitorii șantierului 6, aparținînd T.R.C.L.H. au asfaltat pînă în prezent peste 1000 m.p. trotuare, urmînd ca în viitoarele 10 zile să fie asfaltate în întregime trotuarele pe ambele părți, terminîndu-se astfel complet lucrările de asfaltare și modernizare a străzii.

In munca de fiecare zi s-au evidențiat muncitorii Avrămică Marin, Briceag Ilie, Vlencan Ilie, Logodie Ilie precum și cei doi frați pavatori Mitrana Ioan și Nicolae.

PROGRAM DE RADIO

29 septembrie

PROGRAMUL I. 7,30 Sfatul medicului, 8,00 Din presa de astăzi, 9,30 Melodii populare romînești, 10,30 Muzică ușoară, 11,30 Almanah științific (reluare), 12,00 Din muzica popoarelor, 13,05 Muzică corală romînească, 15,10 Cu cîntecul și jocul pe întinsul patriei, 16,15 Vorbește Moscova! 17,30 Tinerețea ne e dragă (reluare), 18,30 Din comoara folclorului nostru, 19,45 Transmisie din Studioul de concerte al Radioteleviziunii. Concertul de deschidere a stagiunii orchestrei simfonice și corului Radioteleviziunii. PROGRAMUL II. 14,07 Muzică ușoară, 14,30 Melodii populare romînești, 15,00 De toate, pentru toți (reluare), 17,00 Muzică ușoară, 17,20 Ce așteptăm de la concursul de piese într-un act „Vasile Alecsandri, 17,35 Muzică din opere interpretată de soliști din țări prietene, 18,05 Muzică populară oltenească, 19,00 Să învățăm limba rusă cîntînd, 19,45 Muzică ușoară sovietică, 21,15 Doine și jocuri populare romînești, 21,45 Părinți și copii.

—o—

CINEMATOGRAFE

29 septembrie

PETROȘANI — 7 Noiembrie: Culisele varieteului; Al. Sahia: Singe alb; PETRILA: Cercul; LONEA: Mireasa răpită; ANINOASA: Pe jos spre rai; VULCAN: În întîmpinarea zorilor; CRIVIDIA: In misiune specială; LUPENI: Povestea tinerilor căsătoriți; BĂRBĂTENI: O întîmplare extraordinară (seria I-a); URICANI: Generalul de la Rovere.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: Petroșani, Str. Gh. Gheorghiu-Dej nr. 56. Tel. interurban 322. automat 269. Tiparul: „6 August" — Poligrafie